

9. Bijlagen

POPPENKASTVERHAAL 'DE VERDWENEN BAL'

Verteller: Schildpad, egel en slak zijn goede vrienden en spelen heel vaak samen. Ze hebben een lievelingsbal. Deze bal is heel bijzonder omdat het een trage bal is. Een snelle bal zouden zij met hun trage poten nooit kunnen pakken. Maar vandaag is er iets ergs gebeurd.

Schildpad, egel en slak zijn op dit moment aan het slapen. Ze zitten veilig in hun huid, huis of schild. Wie kent er een mooi liedje? Kunnen jullie hen voorzichtig wakker proberen te maken met een rustig liedje?

De kinderen zingen, maar de dieren blijven liggen. Ze komen niet naar buiten.

Kunnen jullie het nog eens proberen?

De slak komt heel voorzichtig piepen en zegt:

Slak: Laat me toch met rust. Ik ben heel erg verdrietig, want onze bal is weggerold en we kunnen hem niet meer vinden. Hij is verdwenen, weg, voor altijd. En nu ben ik zo verdrietig dat ik in mijn huisje wil blijven!

De slak kruipt weer in haar huisje.

Verteller: Zullen we eens proberen of schildpad naar buiten wil komen?

Laat een kind voorzichtig de schildpad aaien en vragen of zij even naar buiten wil komen.

De schildpad komt aarzelend naar buiten en zegt:

Schildpad: Laat me toch met rust. Ik ben heel bang. Onze bal is verdwenen en nu ben ik bang dat ik geen vrienden meer zal hebben om mee te spelen en dat ik dan altijd alleen zal blijven...

De schildpad kruipt weer in haar schild.

Verteller: Wil iemand de egel zachtjes vragen naar buiten te komen?

De kinderen proberen egel wakker te maken...

Egel: Neen, ik kom niet, ik ben boos. Zie je dat dan niet aan mijn stekels?! Ik ben superboos omdat onze lievelingsbal is verdwenen en nu kunnen we niet meer spelen, die stomme bal is te ver gerold en we vinden hem nergens meer, nergens! We hebben al overal gezocht en hij is nergens meer te vinden, voor altijd en altijd verloren. En laat me nu verder boos zijn!

De egel verdwijnt weer in zijn stekelhuid.

POPPENKASTSPEL 'BOBKE NAAR HET ZIEKENHUIS'

Dit poppenkastspel komt uit 'Naar het ziekenhuis? ... Praat erover! Lespakket over ziek zijn en opname in het ziekenhuis voor kinderen van 5 tot 8 jaar', Christelijke Mutualiteit.

Personages

- Bobke, de beer
- De kikkertweeling (twee verplegers)
- Nero de leeuw (bestuurder van de ziekenwagen)
- Konijn Welkom (de onthaaluf)
- Dokter Bles (de dokter)
- Zuster Piggy (de verpleegster)

Opmerking:

Je kan vanzelfsprekend andere poppen en personages gebruiken.

Eerste fragment

- Materiaal: ziekenwagen, draagbed
- Plaats: buiten voor de ingang van het ziekenhuis
- Decor: ziekenhuisgebouw, straat
- Speelinhoud

Lawaai van de 100 – ziekenwagen stopt voor het ziekenhuis.

De kikkertweeling loopt met een draagbed tot bij de ziekenwagen.

Huilen van Bobke die in de ziekenwagen ligt.

De kikkertweeling vraagt aan de bestuurder Nero de leeuw wat er met Bobke gebeurd is. Nero vertelt dat Bobke in de tuin van Meester Dobberman een wortel gestolen had. Hij was gehaast en wilde vlug wegelopen. En ja, dan gebeurde het: hij stak een drukke straat over zonder te kijken en boem... Bakker Krieketaart kwam met zijn bestelwagen aangereden en kon niet tijdig stoppen. Bobke werd omvergeleden! Eén van de kikkers zegt dat ze hem vlug naar binnen zullen dragen.

Tweede fragment

- Materiaal: draagbed, papier, kogelpen
- Plaats: hall
- Decor: gang, trap, loket
- Speelinhoud

De kikkertweeling brengt Bobke op een draagbed binnen. De onthaaljuf Konijn Welkom trippelt naar het draagbed. Ze heeft een groot papier in de hand. Ze spreekt nogal uit de hoogte maar toch vriendelijk. Ze stelt Bobke gerust en vraagt zijn naam (Bobke de Beer), zijn leeftijd (leeftijd van de kinderen), zijn adres (Madeliefjesstraat 26, 1148 Fabeltjesland). Met een grote kogelpen noteert ze alles op het blad papier. Ze vertelt Bobke dat Dokter Bles hem zal onderzoeken om te kijken wat hij gebroken heeft. Bobke begint te wenen en roept: 'Oh help, ik heb toch zo'n pijn!'

Derde fragment

- Materiaal: zaklamp, plaat, draagbed, plastic schort
- Plaats: kamer voor radiologie
- Decor: tekening van röntgenfoto van been
- Speelinhoud

Klop... klop... Dokter Bles roept: 'Kom maar binnen.' De kikkertweeling rijdt het draagbed met Bobke binnen. Dokter Bles zegt tegen de kikkertweeling dat ze in de gang kunnen wachten.

Dan spreekt hij Bobke aan. Hij zegt dat hij zojuist van de onthaaljuf Konijn Welkom vernomen heeft wat er met Bobke gebeurd is. Hij zal een foto nemen van het been van Bobke.

Bobke begrijpt het niet zo goed. 'Foto's nemen van mijn been, dat kan ik ook. Daarvoor moet ik toch niet naar het ziekenhuis komen!' Dokter Bles moet even lachen. Hij legt aan Bobke uit dat deze foto's in je lichaam kunnen fotograferen. Dat gebeurt met X-stralen en dat is zoiets als zonnestrallen, maar je voelt ze niet. Je mag er niet heel lang in staan want dat is niet gezond. Daarom doet dokter Bles een zware schort aan. Daar kunnen de stralen niet door.

Hij legt het been van Bobke op een plaat. Plots knippert er een lichtje (zaklamp) achter het been van Bobke. 'Ziezo', zegt dokter Bles, 'nu heb ik een foto van je been.' Hij maakt de tekeningen van de röntgenfoto zichtbaar.

'Wel, wel, ... wat zien we? Je bips is gebroken... Ik zal er straks een gipsverband omwinden. Vooraleer ik dit doe moet je naar de kamer voor bloedonderzoek. Verpleegster, voer hem maar weg.'

De kikkertweeling komt binnen en draagt Bobke buiten.

Vierde fragment

- Materiaal: grote scherpe naald of rode viltstift, wit blad papier, pleister, rolletjes toiletpapier
- Plaats: kamer of lab voor bloedonderzoek
- Decor: tekening met proefbuisjes gevuld met bloed
- Speelinhoud

De kikkertweeling rijdt Bobke binnen.

Bobke zegt tegen de kinderen dat hij best wel bang is en dat de verpleegster zegt dat dat niet nodig is. 'Je voelt even een prik en dan niets meer.'

De verpleegster neemt een grote naald of een rode viltstift en prikt Bobkes poot. Bobke laat even een gilletje en een snik. Maar hij moest niet echt huilen, want na de prik voelde hij niets meer.

Zuster Piggy neemt een wit blad papier en tekent met de rode viltstift enkele bloeddruppeltjes.

Ze kleeft een pleister om Bobkes poot. Het bloed wordt met een microscoop onderzocht (rolletje toiletpapier). 'Je bloed is nog mooi rood. Je zal gauw weer beter zijn', zegt zuster Piggy. Zuster Piggy vertelt Bobke dat de kikkertweeling hem naar de gipskamer zal brengen.

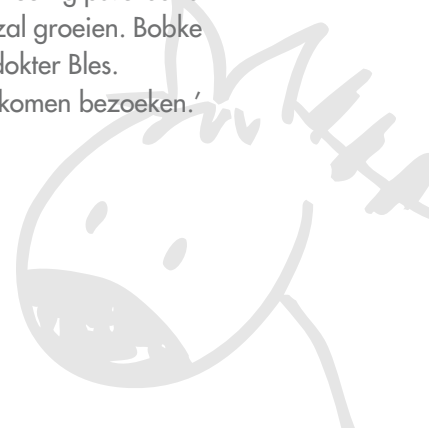
Vijfde fragment

- Materiaal: wit verband
- Plaats: gipszaal
- Decor: bed
- Speelinhoud

De kikkertweeling rijdt Bobke binnen. Dokter Bles vertelt hem dat hij rond zijn poot een gipsverband zal winden. Dit verband zal ervoor zorgen dat het been van zijn bips terug aaneen zal groeien. Bobke vraagt wanneer het gipsverband mag verwijderd worden. 'Binnen 4 weken', zegt dokter Bles.

'Je zal hier in het ziekenhuis een mooie kamer krijgen. Daar kunnen je vrienden je komen bezoeken.'

De kikkertweeling komt binnen en voert Bobke naar zijn kamer.

Zesde fragment

- Materiaal: klein leesboekje, ketting waarin het been van Bobke hangt
- Plaats: ziekenkamer van Bobke
- Decor: bed met tralies, kastje met fruit, belletje, bloemen, ...
- Speelinhoud

Bobke ligt in bed en neuriet een liedje terwijl hij in een boekje leest. Hij spreekt de kinderen aan en vertelt hen dat hij het zo fijn vindt in het ziekenhuis:

's Morgens komt zuster Piggy hem water en zeep brengen om zich te wassen (want hij kan nog niet uit bed), en dan krijgt hij een uitgebreid ontbijt met lekker fruitsap. In de voormiddag leest hij een boekje. Hij heeft er al vriendjes gemaakt want Klaas de Haas van twee kamers verderop komt soms met hem spelen. Deze middag heeft hij honingtaart gekregen!

Na de middag zijn mama en papa op bezoek geweest, en tante Gans en nonkel Rob, en Loes de Poes. Ze hadden cadeautjes bij!

Tante Gans en nonkel Rob waren al gauw weg. Mama en papa moesten wat later ook doorgaan. Dat vond Bobke niet zo leuk. Hij begrijpt het wel, hoor. Soms hebben kleine kindjes hun mama nodig om hen te helpen met eten. Dan kunnen mama's of papa's blijven slapen in het ziekenhuis. Maar hij is nu toch al groot en flink en mama en papa komen morgen wel weer terug op bezoek. Hij kijkt er wel naar uit.

Er wordt geklopt. Zuster Piggy komt binnen en vraagt hoe het met hem gaat. Hij zegt dat hij zich uitstekend voelt, alleen: wanneer zou dat vervelende gipsverband mogen verwijderd worden?

Zuster Piggy zegt dat ze goed nieuws heeft. Dokter Bles zal zo dadelijk het gipsverband verwijderen. Kijk, daar komt hij aan.

Dokter Bles komt binnen. Hij zegt tegen Bobke dat het helemaal geen pijn doet. Bobke is toch wel een beetje bang. Zuster Piggy stelt hem gerust. Dokter Bles verwijdert het gipsverband en verlaat de kamer.

'Oh, wat doet het goed', roept Bobke blij, 'nu zal ik terug kunnen lopen!'

'Hola, hola', zegt zuster Piggy, 'niet te vlug! Je moet eerst nog wat oefenen om terug te kunnen lopen.'

De kikkertweeling zal je zo dadelijk naar de oefenkamer brengen. Daar staan allerlei toestellen om je benen te oefenen en sterk te maken.

'Daaag.' Zuster Piggy verdwijnt.

De kikkertweeling komt binnen en voert Bobke naar de oefenkamer.

Zevende fragment

- Materiaal: beker of bolletjes aluminiumfolie voor gewichten, plank
- Plaats: kinesitherapie
- Decor: tekening met toestellen
- Speelinhoud

De kikkertweeling rijdt Bobke naar binnen. Zuster Piggy legt hem op een plank en hangt gewichten aan de poot die gebroken was. 'Nu zullen we er eens voor zorgen dat je weer vlug zal kunnen lopen. Daarvoor is het van belang dat je je poot elke dag oefent of traint.'

Enkele keren heft hij zijn poot met de gewichten naar boven, dan weer duwt hij hem terug neer. Bobke ligt te puffen.

'Sta eens recht', zegt zuster Piggy. Bobke probeert zich recht te trekken, en ja, het lukt! Hij kan op zijn twee poten blijven staan.

'Joepie', roept hij, 'ik kan weer lopen.' Hij loopt, maar oei, daar valt hij op de grond. 'Je moet wat geduld hebben', zegt zuster Piggy. 'Als je elke dag oefent met de gewichten zal je niet meer zo vlug door je poten zakken.'

'Oh zuster, wat ben ik blij...', zingt Bobke.

